

عنوان مقاله:

ارزیابی کاربرد مدیریت بحران در بافت فرسوده ی شهری در بروز زلزله به روش تحلیل سلسله مراتبی AHP

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی مدیریت، اخلاق و کسب و کار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمد صالح خلیلی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت ساخت، گروه عمران، موسسه آموزش عالی آپادانا، شیراز، ایران

اردلان فیلی - عضو هیات علمی گروه مدیریت، موسسه آموزش عالی آپادانا، شیراز، ایران.

خلاصه مقاله:

زلزله به عنوان مخربترین حوادث و سوانح هرچند قابلیت پیش بینی نیافته ولی قطعیت وقوع آن در بسیاری از نقاط جهان انکارناپذیری است. کشور ما در کمربند زلزله قرار گرفته ضایعات ناشی از این بحران که مرگ و میر ویرانی اجتماعی و ... میباشد نیاز به رفتاری سازمان یافته است که فقط در صورت مدیریت صحیح این بحران، کارآ و اثر بخش خواهد بود. از سویی، موضوع فرسودگی بافتهای قدیم شهری و بلایای طبیعی، خاص ایران نیست و هر کشوری که درراه توسعه گام برداشته، کموبیش چنین مشکلاتی را تجربه کرده است. توجه به بهسازی و نوسازی بافتهای شهری یکی از مسائل اساسی شهرهای امروز میباشد که تلاش مدیران شهری، شهرسازان و برنامه ریزان را جهت کاهش صدمات ناشی از بلایای طبیعی و سوانح مورد توجه قرار داده است. لذا در پژوهش حاضر در پی ارزیابی کاربرد مدیریت بحران در بافت فرسوده ی شهری در بروز زلزله به روش تحلیل سلسله مراتبی AHP هستیم. بدین منظور، پس از شناسایی و تدوین مراحل اصلی مدیریت بحران و محورهای اصلی بهسازی بافت فرسوده شهری، با استفاده از پرسشنامه ی محقق ساخته به اولویتبندی آنها پرداخته و مشاهده شد که اقدامات پیشگیرانه و بهسازی در مرحله ی پیش از وقوع بحران زلزله در اولویت اول قرار دارد و اقدامات فوری برنامه ریزی شده در حین وقوع بحرا در رتبه دوم و بازسازی و مدیریت بحران پس از وقوع زلزله در رتبه ی سوم قرار دارند. نتایج نشان دادند که با استفاده از اصول مدیریت بحران، لازم است به پیشگیری از بحران و مقاوم سازی بافت فرسوده و تعبیه ی نیازهای اساسی کنترل بحران پیش از وقوع آن پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

مدیریت بحران، بافت فرسوده شهری، زلزله، تحلیل سلسله مراتبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/918323>

